Ob. 3º, 2ª 23 deluog: si pnsea Angelopolitana Pi, v.g. poset per aliã pnsẽq Mexici præsentari, sequeretur 1º, qd Pũs Mexici existeret Angelopoli, haberet ẽẽ Mexici, ratẽ frale, vi cujus existit Angelopoli. 2º qd pnsea Angelopolitana distaret ab Angelopoli, eset ẽẽ Mexici, ẽ qd Mexici est, distat ab Angelopoli. 3º qd poset etiã durão hesterna, durare per duras crastinã.

4º qd poset pnsea Angelopolitana Pi, v.g. eset Mexici, ẽ Angelopoli, quin tamen Pũs, eset Mexici nq Mexici n̄ eset Pũs nec per pnsẽq Angelopolitanã, nec per aliam pnsẽq, qua pnsea Angelopolitana ponexetur Mexici. 5º qd pnsea Angelopolitana, eset indifens vt eset Angelopoli, vel Mexici.

Nº 1ª sequelã cujus pbão distinguo: Mexici haberet ratẽ fraleẽ qua ẽ Mexici exerceret munus pnsẽq f. Angelopolitana ng; qua Mexici se haberet vt res absta Ido. Præsentia Angelopolinã se habere f. vt pnsẽq Angelopolinã involvit etiã Angelopolinã se habere spatiũ exũ Angelopolinã; cumque hoc spatiũ Mexici n̄ eset nec pnsea Angelopolina, eset Mexici vt f. Angelopolina nec Pũs Mexici existeret Angelopoli.

Distinguo 2ª sequelam; qd pnsea Angelopolina distaret per se ipsã ab Angelopolina, qd distaret per pnsẽq distã Ido; in quo, nullũ est absurdũ; q. de esa pnsẽq solũ est distão posto, sit, ẽẽ hic, qd habeat pnsea Angelopolina, ut eset per se ipsã Angelopoli: distão f. narã, nemqe, n̄ ẽẽ alibi, quã n̄ haberet n̄ est de esa pnsẽq, potest quẽ à Deo supernaaliter impediri.

Nº 3ª sequelã, q. durãoẽs sunt esen. succesivã, pro inde quẽ repugnant simul existere, qd nauũ erat, vt vna duraret per aliã: pnsẽq aũm, n̄ repugnat coexistere. 4ª sequelã plane Ido, est ẽẽ nrã doctrã

Vnde sic dignoscitur, qd si Pũs, ponatur existens simul Angelopoli, ẽ Mexici, Mexici esset per pnsẽq dictã ab Angelopolina, ẽ à pnsẽa qua eset Mexici, pnsea Angelopolitana.

Ad 5ª distinguo: qd pnsea Angelopolina eset indifens vt naaliter eset ng; vt obedialiter eset subdistinguo: habendo se Mexici vt f. pnsẽa ng; habendo se vt pnsẽa naaliter, sive vt res absta Ido. Stat solũ exemplã de actione, vnione, ẽ modo.

DISPUTÃO II.ª DE TEMPORE, ET DURATIONE.

Sectio Iª explicatur, et dividitur, tempus.

Phẽs Princeps, 4º Phicorũ, textu 101, tempus sic definivit: numerus motus, 2ũ prius ẽ posterius. Dicitur numerus n̄ numerans, quẽ solũ est actus intellẽ, sed numeratus, idest collectio motuũ, aut partiũ motus esen. succesivã: dicitur 2ũ prius ẽ posterius, q. tempus esen. requirit succesionẽ immediatã partiũ motus, per hanc aũm, succesionẽ partiũ motus, numeramus sens durationes.

Vnde res, quẽ pluribus motibus succesivis coexistit dicitur plus durare; ad modũ quo, dicitur extensive maior ea qtitas, quẽ pluribus vnis correspondet: q. tamen Cœlorũ motus, magis temporalis est, ẽ nobis notior, ideo per coexistẽ cũ illo, numeramus, annos, menses, dies ẽc. n̄ aũm, q. seus durationes dependeant à motu Cœlorũ: licet Cœli, n̄ moverentur, durão mea hesterna, me redderet hodie durantẽ, aliter ac si cœlorũ motus n̄ cesaret. Vbi observa, qd tempus pro maali, dicit partes motus, ẽ pro frali, earũ succesionẽ: in ẽẽ aũm, talis temporis, involvit esen. talẽ, l, talem distãq à 1ª cœli gyratione: ẽ hinc liquet, qd licet Deus posit absẽ producere hodie partes diei,

crastinus; n. tam posset illas pducere hodie et distuere diem crastinus: hic ee, esen- distant ab hodie, et nequeunt hodie habere eandem distam a v. celi gyratione, quas haberent cras.

Tempus, sicut et locus, aliud est inus, et aliud exus: exus, aliud est reale, aliud, imaginarius: tempus reale exus est is explatus cum Ale. imaginarius sunt durones poles, quas res, porunt existere in talib, tali distaa temporali, ab aliis rebus. Hinc infertur, qd me durare in insti A, est me habere, duraos, quas se ipsa me distuat distantes a duraoe, qua posset durare in B, et a duraoibus aliarum rerum.

Item; qd Deus existere mecus in eodem tempore imaginario, nihil est aliud, quam Deus durare per durons indistantem a duraoe qua ego duro. —

Tempus inus, est fra detarus rem vt existat in hoc tempore exto potius, quam in alio: talis fra, ditur durao, quas est triplex. 1a est aeternitas, nempe durao cpletens sed distras fales durandi, heri, hodie, cras &c. quas cum Boecio coiter definitur: interminabilis vitae, tota simul et pfecta possessio.

Haec durao, quae nec pncipium habet, nec habitura est finis, est ppria solius Dei, dicitur que durao increata. 2a ditur Aevum, nempe durao rei, quae habuit pncipium, n. tam, est habitura finis, talis est durao ais talis. 3a ditur tempus, nempe durao rei, quae habuit pncipium, et habitura est finis; talis est durao ais eque d.p. Sed diligenter observa, qd cum tempus habeat ptes, plus n. distat [illegible] durao, latius patet tempus, quam durao.

Sectio IIa. vtrum durao creata, distinguatur, rr, a re durante, et tempore.

Noto 1o, durao Dei, v.g. pro insti A, neque idenficari cum solo Deo, nec cum solo insti: patet 1o, qa aliter in quocumque insti, Deus existeret, duraret pro insti A: in quocumque ee, insti esset durao sui pro insti A. Patet 2o, q potest dari instans A, quin existat in eo Deus, cum posit pduci, n. in A, sed in B, qd certe falsum esset, si instans A seorsum idenficaret duraonem Dei, pro A.

Hinc noto 2o, stps disputatis ee, an durao rr distinguatur a cplexo entitatis rei, et temporis exi, seu clarius, an Deus durare in insti A. v.g. involvat aliqd, rr distans a Deo, et insti. Negat color sentea, quas tenent Eximius D. et alii, quas plures, tum Nostri, tum Extranei, citati a P. Vinas, nostro Oraz... Tom. 3o pte 1. lib. 3o. examine 3o. Afrant Ldd. Complutenses, Conimbricenses, et alii, quos ibidem citatos, dabit pfectatus L. Vinas.

Dico durao creata, rr distinguitur a re durante et tempore. Pb: Deus coexistere insti A, est Deus durare in A; sed Deus coexistere insti A, involvit aliqd, rr distans a Deo, et insti: ergo Deus durare in A, involvit aliqd distans ab vtroque; sed hoc aliquid est durao: ergo. Cetera distant, pbt mai: Deus coexistere insti A. involvit aliqd detatum, vt eum auferatur indifra Dei, ad coexistendum insti A; sd tale detatum, neque est Deus, neque est instans: ergo Deus coexistere insti A dda.

Mar in dubius revocari, n, potest; cum ee, Deus sit ince indifens vt existat in A, aliterque instans A, indifens ince, vt in eo Deus existat, necese est, dari aliqod detatum vt, eum auferatur, huiusmodi indifra. Minor propter eundem raoz vera est.

Firmatur tam, iterum, q advenente insti A, potest Deus, eo n. existere sed mae: item potest Deus existere in alio insti v.g. in B. et n. in A. [illegible] detati- vus vt Deus coexisteret insti, n. distinguetur rr, tam a Deo quam ab insti nec posset dari instans A, quin ipsi coexisteret Deus: nec Deus, posset coexistere quin existat in A.